

**Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 19 april 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Oftalma Hospital Srl mot C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte**

(Mål C-65/17) <sup>(1)</sup>

**(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling av tjänster — Socialtjänster och hälsovård — Tilldelning av kontrakt har skett utan beaktande av reglerna om offentlig upphandling — Principerna om öppenhet och likabehandling ska iakttas — Begreppet ”bestämt gränsöverskridande intresse” — Direktiv 92/50/EEG — Artikel 27)**

(2018/C 200/17)

Rättegångsspråk: italienska

**Hänskjutande domstol**

Corte suprema di cassazione

**Parter i målet vid den nationella domstolen**

Klagande: Oftalma Hospital Srl

Motpart: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

ytterligare deltagare i rättegången: Azienda Sanitaria Locale di Torino (TO1)

**Domslut**

- 1) En upphandlande myndighet är när den tilldelar ett offentligt tjänstekontrakt som omfattas av artikel 9 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/52/EG av den 13 oktober 1997, och som således i princip endast omfattas av artiklarna 14 och 16 i det direktivet, likväl skyldig att iaktta EUF-fördragets grundläggande regler och allmänna principer och i synnerhet principerna om likabehandling och förbud mot diskriminering på grund av nationalitet, samt kravet på öppenhet, vilka följer därav, förutsatt att ett sådant kontrakt har ett bestämt gränsöverskridande intresse när det tilldelas, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.
- 2) Artikel 27.3 i direktiv 92/50 ska tolkas så, att den artikeln inte ska tillämpas på offentlig upphandling av sådana tjänster som återfinns i förteckningen i bilaga I B till direktivet.

<sup>(1)</sup> EUT C 144, 8.5.2017

**Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 19 april 2018 – Fiesta Hotels & Resorts, SL mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Residencial Palladium, SL**

(Mål C-75/17 P) <sup>(1)</sup>

**(Överklagande — EU-varumärke — Förordning nr 207/2009 — Artikel 8.4 — Artikel 65 — Registrerade firmanamnet GRAND HOTEL PALLADIUM — Figurmärket innehållande ordelementet ”PALLADIUM PALACE IBIZA RESORT & SPA” — Ansökan om ogiltighetsförklaring grundas på en äldre rättighet som är skyddad enligt nationell rätt — Villkor — Tecken som används i mer än bara lokal omfattning — Rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke)**

(2018/C 200/18)

Rättegångsspråk: spanska

**Parter**

Klagande: Fiesta Hotels & Resorts, SL (ombud: J.-B. Devaureix och J. C. Erdozain López, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: J. Crespo Carrillo och D. Botis), Residencial Palladium, SL (ombud: D. Solana Giménez, abogado)

### Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fiesta Hotels & Resorts, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 151, 15.5.2017.

---

### Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 april 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-110/17) <sup>(1)</sup>

*(Fördragsbrott — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Artikel 40 i EES-avtalet — Skatt på i Belgien hemmahörande personers inkomst — Fastställande av inkomst från fastigheter — Tillämpning av två olika beräkningsmetoder beroende på var fastigheten är belägen — Beräkning utifrån taxeringsvärdet för fastigheter belägna i Belgien — Beräkning utifrån det faktiska hyresvärdet för fastigheter belägna i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) — Särbehandling — Restriktion av den fria rörligheten för kapital)*

(2018/C 200/19)

Rättegångsspråk: franska

### Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels och N. Gossement)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: P. Cottin, M. Jacobs och L. Cornelis)

### Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 63 FEUF och artikel 40 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka – vid uppskattningen av inkomster från fastigheter som inte är uthyrda eller är uthyrda antingen till fysiska personer som inte brukar dem i näringsverksamhet eller till juridiska personer som tillhandahåller fastigheterna till fysiska personer för privat bruk – beskattningsunderlaget ska beräknas utifrån taxeringsvärdet vad avser egendom belägen i Belgien och utifrån det faktiska hyresvärdet vad avser fastigheter belägna i utlandet.
- 2) Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

<sup>(1)</sup> EUT C 121, 18.4.2017.